

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 466
din 21.10.2015

Dosar nr.: 445/2015

Petiția nr.: 5006/22.07.2015

Petent: N.I.

Reclamat: C.N. Romtehnica S.A.

Obiect: suspendarea discriminatorie a contractului de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. N.I. , ..

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. C.N. Romtehnica S.A., loc. București, b-dul Timișoara, nr. 5 C, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare prin suspendarea contractului său de muncă de către angajator.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5006/03.09.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5679/03.09.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.09.2015.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, în calitate de salariat al părții reclamate, arată că, în data de 21.09.2012, în temeiul Deciziei nr. 6/2012 a Consiliului de Administrație al C.N. Romtehnica S.A., prin Decizia nr. 47 bis a directorului general, a fost numit în funcția de Director Vânzări și sesizează că prin Decizia nr. 31/20.05.2014, după depunerea mandatului, directorul general, în mod nelegal și unilateral, i-a modificat petentului trei elemente contractuale și anume: felul muncii din Director Vânzări în Șef Serviciu 3 Import, locul muncii din Direcția Vânzări în Direcția Import, precum și elementele din care este format salariul.

4.1.2. Petentul precizează că, nefiind de acord cu măsura de modificare unilaterală a contractului de muncă, pe care a considerat-o abuzivă, nu a semnat actul adițional comunicat și a contestat în instanță decizia nelegal emisă de angajator.

4.1.3. La data de 09.12.2014, în perioada de derulare a acțiunii în instanță, prin notificarea nr. R 6057, noul director general i-a adus la cunoștință că, prin noua organigramă a companiei aprobată de Adunarea Generală a Acționarilor, funcția de Director Vânzări s-a desființat, ea fiind înlocuită în realitate cu funcția de Director Direcția Relații Comerciale Interne și Vânzări Export, ocupată în fapt de aceeași persoană care l-a înlocuit pe petent și la data de 20.05.2014.

4.1.4. Totodată, petentul a fost informat că și funcția de Șef Serviciu 3 Import, ale cărei atribuții le-a îndeplinit, urmează să fie desființată, petentului propunându-i-se funcția de referent relații economice internaționale în cadrul Serviciului Import – Categoriilor Forțe, aflată în subordinea Direcției Import, un salariu negociabil inferior celui pe care l-a avut, iar în cazul refuzului, în aceeași notificare se preciza un termen de preaviz de 45 de zile lucrătoare, după expirarea cărora petentul va primi decizia de concediere.

4.1.5. Petentul menționează că instanța a anulat Decizia nr. 31/20.05.2014 și a dispus reintegrarea petentului în postul deținut anterior sau pe un post similar celui deținut de acesta anterior deciziei contestate.

4.1.6. Petentul arată că a depus la companie cererea de reintegrare nr. R-1824/06.04.2015, iar în data de 07.04.2015, prin Decizia nr. 100/06.04.2015 angajatorul i-a suspendat contractul individual de muncă în condițiile art. 52 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 53/2003 republicată – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, urmare a denunțului înregistrat cu nr. 83/VIII – 1/2015 din 14.01.2015 la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, completat de adresa nr. R-1381/12.03.2015 (la o zi după ce instanța a respins toate obiecțiile angajatorului și a anunțat că se pronunță în data de 25.03.2015) înaintată la Direcția Națională Anticorupție, măsură pe care petentul o consideră abuzivă și discriminatorie, fiind singurul suspendat dintre cei citați, deoarece a fost citat ca martor în dosarul nr. 44/P/2015.

4.1.7. Petentul precizează că, prin Decizia nr. 279/23.04.2015, Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 52 alin. 1 lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 – Codul Muncii sunt neconstituționale.

4.1.8. După emiterea deciziei Curții Constituționale mai sus menționată, prin Decizia nr. 107/27.04.2015, angajatorul a revocat Decizia nr. 100/06.04.2015 și a repus în executare contractul individual de muncă încheiat între C.N. Romtehnica S.A. și petent.

4.1.9. Petentul menționează totodată că Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor de Corupție Săvârșite de Militari, i-a comunicat ordonanța de clasare nr. 44/P/2015 din 12 mai 2015 prin care s-a soluționat dosarul penal nr. 44/P/2015 în care petentul a avut calitatea de martor.

4.1.10. Petentul susține că angajatorul nu i-a plătit drepturile de natură salarială pe perioada suspendării și precizează dispozițiile art. 52 alin. 2 din Legea nr 53/2003 – Codul muncii.

4.1.11. Petentul depune la dosar copii după înscrisuri și anume: notificare preaviz, hotărâre civilă redactată nr. 2862/25.03.2015, cerere de reintegrare cu certificate de grefă, decizie suspendare contract de muncă, decizie revocare suspendare contract.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată invocă *excepția lipsei obiectului petiției* arătând că obiectul acesteia este vădit nefondat, raportat la domeniul de aplicare a O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

4.2.2 Totodată, partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în soluționarea aspectelor semnalate de petent. Partea reclamată arată că cererea este greșit îndreptată către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, competentă să soluționeze un conflict de muncă fiind instanța de judecată, potrivit dispozițiilor legale.

4.2.3. Partea reclamată își formulează apărările pe fondul cauzei, prin care arată că litigiul între părți a fost soluționat de instanță, astfel încât există autoritate de lucru judecat și că angajatul și angajatorul, pe calea consensualității ce guvernează raportul de muncă, au ajuns la un acord.

4.2.4. Totodată, partea reclamată arată că sentința civilă a fost pusă în executare în mod benevol.

4.2.5. Instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra concedierii, ci asupra modificării contractului individual de muncă.

4.2.6. Partea reclamată precizează că este netemeinică susținerea petentului cu privire la neplata drepturilor salariale pe perioada de suspendare, atât timp cât aceste drepturi, cu titlu legal de despăgubire, au fost plătite potrivit deciziei angajatorului nr. 119/29.05.2015.

4.2.7. Partea reclamată arată că petentul, anterior suspendării contractului individual de muncă, în interiorul termenului de judecare a cauzei nr. 20656/3/2014, a beneficiat de concedii medicale, în anul 2015, iar aceste concedii medicale au constituit motivul suspendării termenului de preaviz privind concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului.

4.2.8. Partea reclamată menționează că o nouă situație de suspendare, indiferent de natura sa, a condus la aplicarea prevederilor din Codul muncii, respectiv la suspendarea termenului de preaviz și implicit suspendarea termenului care avea legătură cu încetarea raporturilor de muncă.

4.2.9. Partea reclamată arată că în data de 14.01.2015 a înaintat un denunț, în sensul legii penale, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, iar această instituție și-a declinat competența în favoarea Direcției Naționale Anticorupție, potrivit codului de procedură penală în vigoare. Prin actul de sesizare s-au învederat suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unor fapte de natură penală de către unele persoane, printre care și petentul.

4.2.10. Partea reclamată precizează că, până la data comunicării faptului că urmărirea penală a fost dispusă în cauza penală, prin remiterea citațiilor de către parchetul competent (02.04.2015), aceasta nu s-a prevalat de niciun drept legal. Ulterior acestei date, potrivit dreptului legitim al angajatorului, partea reclamată a emis decizia nr. 100/06.04.2015 de suspendare a raporturilor juridice de muncă cu petentul.

4.2.11. Partea reclamată respinge susținerile petentului referitoare la o posibilă încadrare a măsurii dispuse la prezumate abuzuri și /sau discriminare.

4.2.12. Măsura dispusă de angajator nu este incidentă dispozițiilor prevăzute de O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Simplele indicări ale unei situații de fapt, care rezidă din cauze civile și penale, nu pot constitui mijloace de probă în beneficiul petiționarului.

4.2.13. Referitor la achitarea petentului de prezumtivele fapte penale de care a fost acuzat, partea reclamată arată că această problematică face obiectul controlului judecătoresc al ÎCCJ.

4.2.14. Raportat la neplata drepturilor salariale convenite perioadei de suspendare a executării contractului individual de muncă, partea reclamată precizează că această susținere a petentului nu este conformă cu realitatea, angajatorul punând în plată petentul prin Decizia nr. 119/29.05.2015, plata efectivă realizându-se prin statul de plată 3199/09.06.2015.

4.2.15. Partea reclamată solicită să se constate că acuzațiile petentului nu se probează, susținerile sale nu se circumscriu dispozițiilor legale în vigoare incidente combaterii discriminării sub orice formă, iar petiția este nefondată și neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta este sesizat în legătură cu o posibilă faptă de discriminare prin suspendarea contractului de muncă al petentului de către angajator.

5.2. Colegiul director reține că partea reclamată invocă *excepția lipsei obiectului petiției* arătând că obiectul acesteia este vădit nefondat, raportat la domeniul de aplicare a O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Totodată, partea reclamată invocă *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în soluționarea aspectelor semnalate de petent.

5.3. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale art. 64, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. Conform art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.

5.4. Astfel, cât privește tratamentul presupus discriminatoriu al părții reclamate, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.16, este „autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”. De asemenea, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate

cu art.19, alin.1, care specifică competențele CNCD, „Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”.

5.5. Colegiul director urmează să se pronunțe asupra celor două excepții invocate de către partea reclamată.

5.6. Referitor la *excepția lipsei obiectului petiției* invocată în speță Colegiul director se exprimă în sensul respingerii acesteia.

5.7. Partea reclamată a invocat *excepția necompetenței materiale* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cât privește obiectul petiției, având în vedere că cererea este greșit îndreptată către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, competență să soluționeze un conflict de muncă fiind instanța de judecată, potrivit dispozițiilor legale.

5.8. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și, atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.9. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.10. Având în vedere prevederile art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director analizează *excepția de vadită necompeteță* a Consiliului în raport cu aspectele invocate de petent. Referitor la aspectele sesizate în petiție, Colegiul director reține faptul că petentul sesizează o posibilă situație de discriminare a sa prin suspendarea discriminatorie a contractului de muncă. Colegiul director apreciază că, potrivit dispozițiilor legale, intră în competența instanței de judecată să soluționeze un conflict de muncă.

5.11. Având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Colegiul director reține că aspectele sesizate nu sunt de competența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Din acest punct de vedere, Colegiul director urmează a admite excepția invocată de partea reclamată în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției lipsei obiectului, invocată de partea reclamată;

2. admiterea excepției necompetenței materiale, invocată de partea reclamată;
3. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – membru

Bertzi Theodora – membru

Gheorghiu Luminița – membru

Haller István – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Florin Petre – membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP